

KIADÓ HIVATAL:

Szikes Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

Nyitványban egy sor közlési díja 10 krajár.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre . . . 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG.

Beliczey-ut 15. szám
hova a lap szellemi részét
illető közlemények kul-
dendők.

Kéziratok nem
adatok vissza

Hivatalos közlemények.

8654 Szarvas nagyközség előljárástól.
I. 896

Hirdetmény.

Szarvas nagyközség választás alá nem eső, legtöbb adót fizető községi képviselők névjegyzéke az 1897-ik évre összeállítván; az a község háza elsőjegyzői irodájában a f. évi nov. hó 9-től 13-ig bezárólag közszemlére van kitéve, hol is bárki által betekinthező a netaláni fellebezések az 1886. évi XXII. t. cz. 33 §-a értelmében, a kitével napjától számított 15 nap alatt a község előljárástól beadhatók.

Szarvas, 1896. nov. 7.

Az előljárástól nevében:

Salacz, **Bankó György,**
jegyző. **biró.**

8062 Szarvas község előljárástól.
III. 896

Hirdetmény.

Alólírott előljárástól közhírré teszi, hogy a követválasztások miatt a katonai parancsnokság a közös hadseregbeli tartalékosok ellenőrzési szemléjét a f. évi október 14, 15, 16 és 17 napjairól a f. évi november hó 11, 12, 13 és 14 napjaira halasztotta. — Ezen napokon a tartalékosok következő sorrendben tartoznak megjelenni:

TÁRCSA.

Miért szaladsz . . .

Miért szaladsz? Maradj velem,
Maradj még itt a keblemen!
Ne fuss el tőlem szép leány,
Hisz ugyis enyém vagy te már!

Szeretsz és félsz, hogy vétkezel,
De fogva tart ez érzélem;
Érzéd, hogy futnod kellene,
S hiába küzdesz ellene.

Hogy vétek ez ne hidd, ne hidd!
Ne fuss — hiába minden itt!
Hogy sziv nélkül minden rideg
Oh! tudják azt az égiek.

Ráspoly.

A megunt udvarló.

A kis városban hamarosan elterjedt az esetnek a híre.

Kora reggel már mindenfelé arról beszéltek, hogy a kis Argay Laci tegnap este a nőgyesület bálján

1. november 11-én 1886. 1887. és 1888.
2. november 12. „ 1889. 1890. és 1891.
3. november 13. „ 1892. 1893. 1894. és 1895. évbeliek.
4. november 14. „ az összes Öcsöd, Kondoros és Szentendrésiak

Szarvas, 1896. október 13.

Az előljárástól nevében:

SALACZ JÓZSEF,
jegyző.

Ellentétek.

Kétségtelen, hogy Magyarország gazdasági élete nyilatkozik meg és nyert képet azon kongresszusokon, miket a kereskedők, iparistültek, gazdák, majd a nagyiparosok és gyárosok tartottak, a millenáris ünnepek keretében Budapesten, hogy körvonalazzák a jelenlegi gazdasági helyzetet és kifejezésre juttassák óhajtaikat, terveiket az éppen nem vigasztaló, sőt inkább sivárnak és szomorúnak felismert gazdasági állapot megjavulása és fellendítése tekintetében.

Rendkívül fontosak voltak e kongresszusok neucsak azért, mert megvilágítják a gazdasági tényezők természet szerű és jogos kívánalmait; hanem hatványozott mértékben különösen azért, mert jórészt eldöntése előtt állunk mindama kérdéseknek, melyek hivatva vannak hazánk gazdasági élete fölött hosszabb időre határozni.

Nem szenvedhet kétséget senki előtt, hogy a gazdasági javak előállításának és elosztásának három egyenrangú tényezője: a termelés, az ipar és a kereskedelem egymásra vannak

utalva és a természetes érdekközösség szálaival szétbonthatatlanul egymáshoz is vannak lánczolva.

Intenzív termelés fejlett ipart von maga után, amely viszont életerősen lüktető kereskedelmi élet megeremelője és eszköze. Egyiknek emelkedése arányban áll a másiknak fejlődésével és viszont az egyik süllyedésének nyomában jár a másiknak pangása.

És ez a kölcsönhatás megvan a mivelés nagyméretű és a kisebb térre szorított tényezői között is; mert bár egyes időszakokban a nagytermelőknél, nagyiparosoknál, nagykereskedőknek érdekei bizonyos ellentétben látszanak állani ugyanezen gazdasági tényezők csekélyebb méretekre terjeszkedő képviselőinek a törekvéseivel: a közvetlen tapasztalásból merített tanúság rég beigazolta, hogy ezen ellentét inkább csak időszakhoz kötött mint általános és megdönthetetlenül áll a helyesnek felismert nemzetgazdasági elv, mely szerint a javak létrehozása, feldolgozása és forgalomba hozatala olyan örök körforgás, melyben a három tényező: termelés, ipar- és kereskedelem, ösdióktól természetes, egymásba fűződő érdekét, egymáshoz kapcsolt helyét találja.

Éppen ezért volt valami bántó abban a körülményben, hogy a kisiparosok érdekeinek megvilágítására tartott országos iparistületi kongresszus után közvetlenül és ettől egészen elkülönítve gyűlésezett a közép és nagyiparosok országos kongresszusa. Ez a különbség ugyan — az illetők dicséretére legyen mondva — az országos ipari kongresszuson nem jutott kifejezésre; de már az is kétségtelen, hogy a nagy- és középiparosok hallgatag elszigetelték magukat a kisiparosoktól, mintha csak végeredmény-

szemébe vágta az atléta terméte Töszögi Bélának, hogy „arczánan csudar!”

Sokan nem hitték a dolgot. Lehetetlenek tartották, hogy a vézna Argay Laci, a ki különben sem állott valami nagy hős hírében, a környék félelmetes verekedőjével, Töszögi Bélával szemben ilyen vakmerőségre vetemedjék.

A ki meg elhitte a dolgot, előre is sajnálta Argay Lacit, a ki meg fogja még keserülni azt a bolondságot, hogy Töszögi Bélával kikötött. Sokan már a korszoriról meg a temetéséről beszéltek.

— Lo fogja löni Argay Lacit, — mondták sokan.

— Agyonkaszabolja, ha kardra mennek, — vélekedtek mások.

A szép Havasi Nelli szívében meg eközben a káröröm szólalt meg. Valami titkos büszkeség hevitette a lelkét:

— Érettem!

Olyan volt mint a fehér lilium, a melynek szízi, fehér szirmairól nem sejtendő az ember, hogy mérget lehelnek.

— Az egyik meg fog halni s ez az én művem. Az egyik szeretett, de már alkalmatlan volt, ráuntam; a másikat én szeretem, s az megsem lát.

Ezalatt a kis városban egyóbról sem beszéltek, mint a készülő párbajról. Hol lesz?, mikor lesz?, vivnak-e vagy lönek?, ki fog megsebesülni vagy meghalni?

Ezeket a kérdéseket tették föl az emberek egymásnak s végre is mindenfelé megegyeztek a vélemények abban, hogy a kis Argay Laci nagy bolondságot követett el, mikor kikötött Töszögi Bélával.

Az eset pedig úgy esett, hogy Argay Laci Havas Nellivel tánczolta a második négyest.

A szép leány nem jó szívet tette ugyan, de nem akarta elutasítani azt a háládatos, jó fut, a ki nem engedte, hogy egy pillanatra is petrezselymet áruljon.

Argay Laci, igazi jó fia volt, a ki sorba hordta neki a tánczosokat, s a nőgyesület tegnapi bálján is többet tánczolt ő, mint az alispán büszke, hű leánya.

De a kis Argay is úgy járt, mint a jó fiuk rendszeren, hogy a míg szívük titkos vonzalmától buzgóttva szert tesznek erre az elnevezésre, addig a leányok, azok a csintalan, pajkos teremtetek, a háta mögött kikaczagják.

A második négyes nagyon alkalmatlan volt Havas Nellinek, mert Töszögi Béla éppen az alispán leányával tánczolta azt. Az a Töszögi Béla, a ki szerett volna megvetni, gyűlölni, de mikor számot vetett a szívével, mindig az volt az eredmény, hogy nem képes őt gyűlölni, de még csak a fejéből sem tudja kiverni azt az udvariatlan fiatal embert, a ki még anynyira sem érdeklődik iránta, hogy egyszer is tánczra kérte volna től.

ben nem kötné őket össze az érdekek közösége és a megalkotni célzott üdvös reformok jótékony hatását nem épp úgy éreznék, azok esetleges áldásaiban nem épp úgy részesülnének, akár a kisiparosok

Aki elfogulatlanul tekinti a fent említett kongresszusokon történeteket, azt nem fogják elválni azok a dicséretiek, mik az országos ipari kongresszuson iparunk jelenlegi helyzete, fejlettsége és eredményei fölött elhangzottak. — Ünnepi hangulatban könnyen esik a meglehető elismerés és még sehol senki nem találta nehéz dolognak: önmagát felmagasztalni.

De nem is lehet abban kételkedni, hogy a magyar ipar egy bizonyos jelentőségre már eddig is fel tudott vergődni, bizonyos eredményeket képes felmutatni és termékei az ezredéves kiállítás díszreit képezték. Ez az elvitázhatatlan tény azonban nem rontja le azt az igazságot, hogy iparunk ennek dacára is még nagyon messze van a mivel nyugoti államok ipari fejlettségétől és iparosaink jogosan panaszkodnak azon fölött számos, gyakran leküzdhetetlen akadályokról, mikkel lépten-nyomon találkozunk előretörésvésükben.

Valóban, elég szomorú ma hazánk iparának helyzete. A nagyipar nem képes megismosodni, fejlődni, mert nem bírja, nem bírhatja ki a természetellenes versenyt, melyet a szomszédos ipari államokkal kell megküzdenie. A kisiparos a termelés gazdasági válsága mellett nem képes a munkájából megfelelő értéket kiadni és fogyasztó közönség meg üzleti tőke hiányában, legelső sorban azonban szintén a külföldről beözönlő ipari cikkek piacra hozásával szemben, magának a megélhetést biztosítani.

Innen van, hogy a magyar ipar a szó-szoros értelmében napról-napra él és egészséges fejlődését mindaddig — míg az azt gátló nyűgöktől meg nem menekszik, remélünk sem lehet.

Azt azonban remélünk lehet. sőt ezen teljes erőnkkel mindannyiunknak közre is kell hatnunk, kik az ország gazdasági életét kiakarjuk emelni mai válságos helyzetéből, hogy olyan elmentétek — mint most is az elkülönüléssel, — ne merüljenek fel többé a gazdasági tényezők egyik osztályában sem; hanem termelők — kis és nagybirtokosok, iparosok — legyenek bár

kisiparosok vagy gyárosok és kereskedők — üzletük kiterjedésére való tekintet nélkül, együttesen, vállvetve segítsék egymás közös érdekeik előbbrevitelében s maguk közt ne szakadjanak külön kasztokra.

Gondolják meg, hogy egységben van az erő, míg az ellentéteket az erők szélforgácsolására s így romlásba visznek.

Ujdonságok.

Tisztelgés Gróf Csáky Albinnál. A helybeli szabadelvű párt végrehajtó bizottsága képviselőtében annak több tagja megjelent f. hó 5-én Csáky Albin grófnál, hogy őt mint Szarvas városa új képviselőjét üdvözölje. — A bizottságot Dr. Salacz Oszkár a végrehajtó-bizottság elnöke vezette, kivel a következő tagok jelentek meg: Danes Béla, Csicsely Pál, Dr. Lengyel Sándor, Liska János, tanár, Lustyik János, Medveczy József, Mikolay Mihály, Melis János, bíró, Póhl Dani, Póhl Gábor, Reiter Ferencz, dr. Szemző Gyula és Tepliczky János, Dr. Salacz Oszkár üdvözölő szavaira őszinte örömmel válaszolt gróf Csáky Albin, városunk képviselője. — Válaszában hangsúlyozta, hogy az a tartozása, melylyel e városnak adósa, ismét szaporodott egygyel, mert imé a vele szemben tanúsított számos kitünő figyelem tetőződik abban, hogy őt most a város képviselőjévé választotta. — Minthogy meggyőződése az, hogy az országos érdekek mellett a vidéki, a helyi érdekek is figyelmet érdemelnek, mert hiszen a községek gyarapodása, virágzása édes testvére az ország boldogulásának, ő, amennyiben a város érdekeit az állam érdekeivel összhangzásba hozhatja, azokat előmozdítani mindenkor igaz kötelességének ismeri. — Most távoznia kell, de rövid idő múlva meg fog jenni, hogy köszönetét az összes választóknak kifejezze. — Erre a küldöttségtől a legszívesebben vett búcsút.

A főgymnasium köréből. A helybeli főgymn. tanári kara f. hó 2-án tartotta havi értekezletét, melynek tárgyát a tanulók előmenetele felett tartott szemle képezte. — Azonfelül megállapította a tanári kar a Szarvason tartandó utóérettséginek napját, s azt decz. 20-ra, mint a karácsonyi szünet első napjára tűzte ki. — A pesti lutheranus főgymn. tanártestülete tervezetet készített a szokásos tanévvégi censurák és nyilvános vizsgálatok módosítására nézve. Tanárkarunk ez ügyre vonatkozó álláspontjának kifejező bizottságot küldött ki, mely Neumann Jenő, Mocsikóczy József és Valentinyi Jenő tanárokból áll.

Az iparhatósági megbizottak választásához jogosult iparosok és kereskedők névjegyzéke holnapig lesz az adóügyi osztálynál közszemlére kitéve.

— Arczátlan czudar!

Az erdő alatti tisztáson együtt vannak már az ellenfelek.

Míg a segítők a huszonöt lépést kimérik, az orvosok kicsomagolják a kötszereket. Közlebről ismerve az ellenfeleket, ők is meg vannak arról győződve, hogy ez a párbaj semmiképen sem fog vér nélkül elmúlni.

Töszögi Béla egykedűen szítja a szivarkáját, mintha csak játéknak venné az egész párbajt, míg a kis Argay Laczi izgatottan topog lábával a friss havon. Az ellenfelek fölállnak.

Az egyik segéd fölolvassa előttük a párbaj feltételeit.

Három golyóváltás, — így szól a megállapodás. A nap éppen leszállóban. Bucsusugarai ott csillognak a havon.

Míg a segítők a másodpercet számlálják, egy uri fogat kanyarodik ott a tisztás felé vívő uton, szemben a kis Argay Laczival.

A fiatal ember megismerte a kocsiiban Havasi Nellit.

— Egy! kettő! három! — hangzik ebben a pillanatban.

A két lövés eldördül. A kis Argay Laczi összerázkódik, kiejti kezéből a fegyvert s aztán lehanyatlik a friss hóra.

Mire az orvosok fölbontották a ruháját, már nem volt benne élet. De az arca mosolygott a halálban is.

Csak a segítők hallották, mikor az a fogat föltűnt az uton, hogy a kis Argay Laczi ezt a szót mondta: — Szeret!

Pedig a másikat szerette, Töszögi Bélát, a gyilkost.

— **Esküvő.** Czirbusz Endre ev. tanító folyó hó 7-én d. u. 4 órákor vezette oltárhoz Benczur István ev. tanító kedves leányát Vilma t.

— **Közegészségügyi vizsgálat.** Dr. Déri Henrik járási orvos Bíró Imre rendőrbiztossal folyó hó 6-án a hentesüzleteket, mészárszékeket és szűrőhelyeket vizsgálták meg. Általánvéve mindent rendben talált a vizsgálat, csupán a szűrőhelyeken találtak hiányosságokat, amennyiben csupán két szűrőhelyen van a helyiség alapzata cementözve.

— **Az országgyűlési képviselő választást** követő éjszaka nagyobb szabású rendőri intézkedések tettek meg. Kivételes őrzásokat czirkáltak az egész városban. A szarvasi nép példás rendszertét igazolja azonban az, hogy szemmiféle kihágás, vagy törvény ellenes cselekmény a választás után nem történt.

— **Hangverseny.** A szarvasi polgári leányiskola hangversenye folyó hó 28-án fog megtartani. A részletes programot jövő számunkban fogjuk közölni.

— **Iskolaszéki ülés.** A helybeli iskolaszék f. hó 6-án tartotta Kutlik Endre elnöklété mellett ülését. Tárgyát az új övönök, Miháfi Emma k. anak eskü letétele, s apróbb folyó ügyek elintézése képezte.

— **Elhalasztott hangverseny.** A helybeli polgári leányiskola, mely — mint lapunkban jelentük is — nov. 14-én óhajtott hangversenyt megtartani, az „Árpád” szálló nagyteremének még-még mindég folyó díszítése miatt a jelzett hangversenyt f. hó 28-ára halasztotta.

— **Táncpróba.** Dobos Adolf, veterán táncmesterünk az ősi szokáshoz képest e tanév októberét is arra használta föl, hogy a főgymnasium és polgári leányiskola növendékeit a tánc művészetébe avatta föl. A hat heti tanfolyam méltó befejezősokép tegnap este táncpróbát is tartott, mely — megtelevő régi jó hírnevének kedélyesen, fesztelenül folyt le, s egyúttal dokumentálta a szép eredményt is, amit Dobos úr a tánctanítással el szokott érn.

— **Névváltoztatás.** Truszik Márton szarvasi illetőségű vasuti kalauz vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel Telekire változtatta.

— **Eltűnt szabó.** Gyuricza József 28 éves endrői szabó f. évi szept. 7-én bevásárlás céljából Csabára utazott, s azóta nyoma veszett. Most országsszerte körizik.

— **A „Sas” vendéglőfogadóra** nézve a városi képviselő testület tudvalevőleg úgy intézkedett, hogy a kereskedelmi ipar és ismétlő iskola céljaira használatosok fel. A képviselőtestület ezen határozatát Melis Mátyás és társai meglebbeztek. A fellebbezésre most jött meg a megyei határozat, mely szerint tekintettel azon körülményre, hogy a főszolgabírói és anyakönyvi hivatalok jól vannak elhelyezve, a „Polgári kör” épület rendeltetésétől való elvonása által a község 400 frt évi bérösszegetől esnek el, a fellebbezésnek gazdasági indoka önmagától elesik, tekintve továbbá, hogy az iskola és ártézi kut közelsége erkölcsileg hátrányosnak nem mondható, azon uton több iskola is van, melyen a tanítás zavartalanul folyik — a törvényhatósági bizottság Szarvas képviselőtestületének 103/96 számú határozatát a fellebbezés elutasításával jóváhagyta.

— **Özvegyi jogon szerzett iparüzési jog.** A kereskedelmi miniszter legközelebb egy konkrét ügy elintézése alkalmából azt a figyelemreméltó elvi jelentőségű határozatot hozta, hogy az első férj által szerzett iparigazolvány alapján annak halála után szerzett jog, melynek érvényét nem korlátozza az ipartörvény az özvegyi állapot tartamára, minél fogva az ilyen módon szerzett iparüzési jog újabb férjhezmenés következtében nem szűnik meg.

— **Államsegély a szarvasi áruaktárnak.** A Szarvas község által létesíteni szándékoltt áruaktárra a kereskedelmi miniszter 4000 frt államsegély folyósítását helyezte kilitásba, miért is kérdést intéz most az iránt, hogy ezen engedélyezett államsegélyt az érdekeltség a leiratban jelzett módokatok mellett igénybe venni óhatja-e vagy nem? Megjegyzi végül a miniszter, hogy a mennyiben a község ezen kérdésre 30 nap alatt nem nyilatkoznak, a segélyre való igénytől elállottnak fogja tekinteni.

— **A marosvásárhelyi kamara kegyelete.** Most egy éve, hogy Békésmegyében sokat fájdalmasan érintett egy lesújtó hir, váratlan tragédiát jelentve, hogy Réthy Dezső, a marosvásárhelyi kamara titkára, a szarvasi Réthy család tagja Nagyváradon, a Rimánóczy szállodában öngyilkossággal véget vetett életének. A vásárhelyi kereskedelmi kamara Rosebaum csabai sarkó-vésnöknel szép fekete granit sarkóvet emeltetett, melyen e szavak vannak véve:

! Réthy Dezső.
1864—1895.

Szeretet titkárának a székely közgazdasági érdekek lánglelkű előharcosának emlékét kegyelettel őrzi.

A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara.

Oh, pedig hogy szeretett volna vele végig lejteni a táncszerepben, az ő erős karjai között, széles mellén pihenne! Oh, csak egyszer...

Mikor az ötödik figura véget ért, s a párok újra helyeikre kerültek, Havasi Nelli lángoló piros arccal került vissza a kis Argay Laczi karjára.

— Láttá? Az az arczátlan nem adott kezet. Tüntetőleg elvonta tőlem, bizonyosan azért, mert az alispán gögös leányával tánczol.

— De édes Nelli, ne bántsa az magát. Mit is törődik azzal az emberrel, a kinek egyedüli érdeme az, hogy löni és vívni jól tud.

Havasi Nelli arca még jobban kigyuladt Argay Laczi szavaira. Majd megvető pillantással mérte végig a tánczosát, s fejét magasra emelve, csak ezt a szót mormolta a fogai között:

— Gyáva!

A négyes éppen véget ért, s míg a többi párok, a czigány körül csoportosulva, igazi hévvel járták a csardást, Havasi Nelli a terem közepén hagyta tánczosát, s kiment a teremből, hogy visszafojtsa azt a két égető könyvesepet, mely selymes pilláira tolazkodni készült.

Argay Laczi meg ott állt a terem közepén, elhülve, csaknem sóbálványnya meredten. Szinte forgott vele a világ, s kétszer, háromszor újra halotta azt a megvető suttagást:

— Gyáva!

Az a szivtelen leány, a ki ezalatt mély megvetéssel gondolt rá, hóst formált abból a vézna, kis fiatal emberből, a másik pillanatban szilárd elhatározással ugrott oda a czigány előtt tánczó Töszögi Bélához, s ugyanolyan megvető pillantással mérte végig, mint az előbb őt Havasi Nelli, a szemébe vágta ezeket a gyűlölettől izzó, sértő szavakat:

A sírkő letételénél ott voltak a szerető fivérüket sirató Réthy-család férfi tagjai. A síremlékre elsőb az tette koszorúját, a ki örökké fogja siratni: egy hölgy. A cipruskoszoru fekete szallagján ez a szó zokogja a néma tragediát: „Jövök.“

Az Arpad szálloda nagytermének ünnepélyes megnyitása folyó hó 21-én lesz, mely alkalommal városunk országgyűlési képviselője Gróf Csáky Albin tiszteletére bankett fog tartatni.

— **Békésmegye főispánja.** A választások véget érve, széles körben fordul a kíváncsiság azon kérdés felé: ki lesz Békésmegye főispánja? Hir szerint gróf Almassy Imre, volt orsz. képviselő, jásznagykunszolnoki földbirtokos lesz a főispán. De emlegetik még Bessenyei Ferencz orsz. képviselőt. Csak mint felőlő híreket említjük meg ezeket. Békésmegye széles körében méltán szívesen látnák, ha a vármegye alispánját neveznék ki főispánná, de ki értesüléseink szerint nem reflektál a főispáni állásra.

— **A vármegye [központi választmánya]** e hó 3-án ülést tartott s elhatározta, hogy az orosházi pótválasztás határidejét nov. 18-ára tüzi ki. Míntán az előbbi választás funkcionáriusai lemondtak, választási elnökül Oláh Györgyöt, helyettesül Schröder Cornelt választották.

— **Politikai érettség.** A legutóbbi orosházi választás alatt folyt le a következő párbeszéd:

— Hát hová „szaval“ bátya? — kérdem egy kétégyházi polgártárostól a hét elején.

— Hát már mink csak a grófra adunk miénk szavazat.

— Zay grófra?

— Arra, mink „tyityeházi“-ak.

— Hát aztán milyen párti a gróf?

Az oláh nagy szemeket vetett rám.

— Hát hunan tudyunk mink aszat?

CSABNOK.

Nem fogad.

Irta: Szilágyi Gyula.

— Asszonyom ma nem fogad.

— Csak jelentsen be. Mondja, hogy önagságának divatárúsától jövök.

Bemegy a komorna. Visszajön csakhamar. „Asszonyom nem fogad.“

— No hát akkor legyen oly szíves, vigyobe ezt a számlát. E csekély tartozás 68 frt. 70 kr. kiegyenlítését kérem.

Ismét bemegy a szobaleány.

Ki hallatszik az urnó csengő hangja: Mit alkalmatlankodol mar megint? — Mit akar az az ember? No jöjjen annyit a nyakamra, majd e héten okvetlen bemegyek az üzletbe . . .

— Elmegy a divatárús segéd. A szobaleány bemegy asszonyához.

— De soká jön, de sokáig késik, szól az asszonyka türelmetlenül.

— Ő soha sem szokott pontos lenni.

— De valaki csengetett az ajtón, úgy látszik most jön. Siess ajtót nyitni!

A komorna ellávozott. A nő a tükörbe pillantott, majd elsimitá rózsaszínű pongyolájának ránczait. — A szobaleány csakhamar visszajött „ő“ nélküle. Csalódotan hanyatlak pamlágára a nő.

— Egy leány van itt a kalapos kisasszonytól, mondtam, hogy ő nagysága nincs itthon, de nem akar elmenni, míg asszonyom a 43 frt. tartozást ki nem fizeti. „Mondd, hogy majd a napokban ugy is kell egy új téli kalap, bejövök és akkor ezt az összeget is kifizetem. Ha nem akar elmenni, adj a leánynak néhány hatost.“

Ujabb csengetés.

— Talán most már mégis csak Imre jön?

Dehogy!

— Az ékszerárús kívánja nagysádnál tiszteletét tenni.

— Nem fogadok. Nem vagyok hon!

— De mit tegyek, ha ez sem akar elmenni, őt nem küldhetem el néhány hatossal . . .

— Mondja meg neki, hogy csak férjem, a tanácsos ur van itthon, és azt izeni az urnak, hogy meg fogja kérdezni nejét ez összegről, s akkor azután a jövő hó elsején hiány nélkül lefizeti.

Ujabb csengetés.

Ez Imre! Felugrik a pamlágról és egész az ajtóig megy. Betolakodik valaki. A szobaleány nem tudta visszatartani. Spiegel, az uszorás.

— Nem mondom, hogy a nagysága csak tagadja itthonlétét? mert fizetnie kell . . . De mikor pénz kellett, akkor ugyan nem tagadta el a kedves jó Spiegel urnak! Már kamatok fejében is 98 frttal tetszik tartozni és a 450 frt. tőkére is okvetlen szükségem van. Kénytelen leszek a tanácsos urhoz fordulni. Felkeresem hivatalában.

— Spiegel, az Istenért, ezt ne tegye! könyörgöt a szép asszonyka összecsapva kezeit. Hisz ön jól tudja, hogy ez adóságomat férjem előtt titkolom.

— Épen azért fogom én besugni a tanácsos urnak, vagy tessék fizetni!

— Édes jó Spiegel ur, a jövő hónap tizenötödikén a kamatokkal együtt kifizetem. Anyámnak írok, ő majd fog küldeni pénzt. De férjemnek erről egy szót sem szabad tudnia. Számítson fel magának 25 frt késedelmi kamatot.

— Jól van. S az uszorás nagynehezen eltávozik.

Kimerülten dől ismét pamlágra a nő. Ismét csengetnek.

— Ki lehet ez? Melyik hitelezőm? gondolja a nő. Vagy talán mégis csak Imre jön? Majd szobaleányához fordul: Hallod Julis? Ha piperekereskedőm, vagy a szabónő, vagy ha bárki más találna jönni, ne ereszd be őket.

A komorna visszajön: Hollósy Imre ur!

Az asszony egy halk sikolyt hallatott. Azután nyakába borult a belépőnek.

Imre keletlenül eltolta magától, azután hanyagul egy karszékre vetette magát. Sovány, nyulánk ifju volt, beesett szemei körül kék karikák képződtek, kéjjel felt életének bizonyítékai.

— Mi bajod Imre, édes Imrém? szól a nő az ifjuhoz. Csókolj meg! Körülfonta csábító fehérségű karjaival.

— Vesztettem a klubban. Nincs számomra 500 forintod?

Az asszonyka gyorsan a szekrényhez lépett, majd visszajött Imréhez. „Kétszázötven forintom van; ezért a pár fülbevalóért — tudod, férjem nevem napjára vette, szintén kapsz százötven frotot. Kétszázba került. A még szükséges 100 frotot pedig még ma átküldöm noked, délután, ha majd a férjem hazajön.“

— Jó . . . jó . . . szól az ifjú zsebrerakva a pénzt, meg az ékszerdobozkát.

A nő pedig hevesen magához szorítja őt, bódító illatot terjesztő arany-szőke hajával elárasztva az ifjút.

— Mért nem jöttél olyan sokáig? Majd meghaltam. Ugy-e szeretsz? Ugy-e az enyém vagy?

Bejött a komorna és sugva mondá asszonyának.

— A szabónő sokáig csengetett, de én nem nyitottam ki az ajtót, ő a szomszédoknál kérdezősködött, azok visszaküldték, én még sem nyitottam ki az ajtót s most kiűn a folyosón óriási lármát csap.

— Majd elhallgat, ha megunja, szól a nő és ismét Imre keblére borult.

Alig távozott el Imre s volt ideje átöltözködni nappali ruhájába, hazajött a tanácsos ur, a férj. A nő szokatlan nyájassággal fogadta. Elébe szaladt s nyakába ugrott, majd össze-vissza csókolá, mialatt kérő tekintetét vetett rá.

— Nos, akarsz talán valamit? — szól az eligezett férj nevetve.

Ujabb ölelés . . . még hevesebb csókolás . . . „Száz forintra volna szükségem, aranyos férjecském!“

— Tudtam édesem, mondá a férj és elővette tárczáját és odanyújtott négy darab ötvenest. Megdupláztad csókjaidat, nekem is meg kell kétszeroznem az érte járó összeget.

— Édes Gézám, ha tudnád, mennyire szeretlek! Azután tovább csókolta a férfit, majd bevezette az ebédlőbe s az egész étkezés alatt folyton beszélt, egyre csevegett. . . . De alig ment el férje, leült kis íróasztalához s gyorsan megírta e levelet:

Egyetlen Imrém!

Itt küldök 200 frtot. Hátha az ékszeremért 100 frtot nem kaptál és isten ments' nem volna elegendő pénzed, hogy kifizess az azt az ötszáz forintot. Jer minél előbb, epedve vár siring hű Elvirád.

Az egyetlen Imre“ pedig még az este felkereste az ő kis ballettáczosnőjét Lidit. S a kis Lidi az este egy pár fülbevalót, meg 400 frtot kapott Imrétől.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

SZIKES ANTAL.

Társ-szerkesztő: MIHÁLYI JÓZSEF.

Nádházi János, koporsó és temetkezési intézete Szarvason.

HIRDETMÉNY.

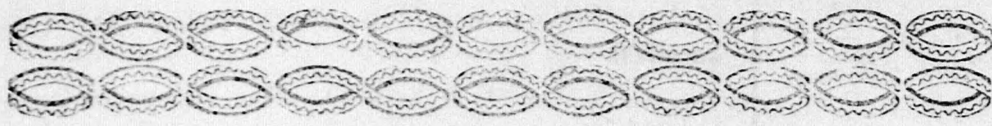
Van szerencsém a nagyérdemű közönség figyelmét magnagyobbított

érez- és fakoporsó

raktáromra felhívni, melyet ezúttal temetkezési vállalatná alakítottam át. Elvállalom a legegyszerűbb és legdiszesebb temetések rendezését a legjutányosabb árban. Raktáron tartok temetésekhez koszorúkat is. — A nagyérdemű közönség pártfogását kérve, vagyok

teljes tisztelettel

Nádházi János,
érez- és fakoporsó raktáros
SZARVASON.

Cseresznye- és meggyfa-csemeték nagymérv-beni eladása.

Eladásra szánt készlet: cseresznyéből 80,000 drb, meggyből 50,000 drb.

Cseresznyefa-csemeték árai: a 160—200—240 centiméter magas hajtással bíró, gazdag gyökerű életerős, 1—2 éves csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 40 krig.

Meggy-csemeték árai: az 1—2—3—4 éves, gazdag gyökerű, igen szép fejlődésű, életerős csemeték darabja (azok erőssége szerint) 20 krtól 50 krig.

Nagybani ára	100 drb. 40 kros csemete 1 vagy több fajban	38 frt	100-an kint
	250 " 40 " " 1 " " "	36 "	
	500 " 40 " " 1 " " "	34 "	
	1000 " 40 " " 1 " " "	32 "	
	1000 " 10 " " 1 " " "	30 "	

A 4—5 éves, igen erős meggyfa-csemeték 100-a 48 frt, 250 drb vételénél 45 frt 500 drb vételénél 44 frt.

Igen nagy készlet van a következő cseresznye-fajokból: Germersdorfi nagy, Nagy fekete ropogós, Korai májusi cseresznye, Badoesonyi óriás, Ferencz császár ropogósa, Dönnisen sárga ropogósa, Heddelingeni óriás, Dr. Entz feketéje, Schneider kései ropogósa, Coburgi korai fekete, Clocker óriása, Büttner kései ropogósa, Mezel ropogósa, Renereben ropogósa, Heintze korai cseresznyéje, Korponai fekete ropogós, Mückebergi nagy, Disznódi fűszeres, Jaboulay ropogósa, Hollandi herczegnő, Kanizsai fekete, Esperen ropogósa stb. stb. stb.

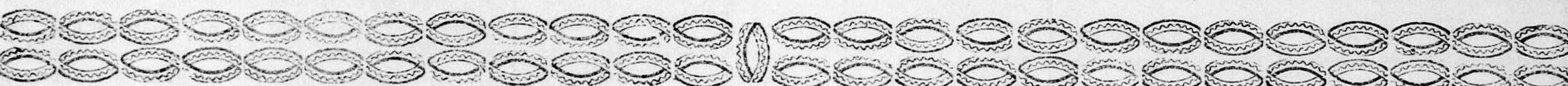
Igen nagy készlet van a következő meggy-fajokból: Körösi meggy (Spanyol meggy), Spanyol meggy piros, Pándi meggy, Korai Hortensia, Hortensia királynő, Eugenia, Válva érő, Oigiesi apátnő, stb. stb.

A fenti cseresznye és meggyfajokon kívül adnak ki körte, alma, szilva, őszi és kajszinbarack, lasponya, birs- és eperfa ojtványok egy gazdasági mint törpére nevelt 1—2—3—4 éves példányokban, még pedig gazdag fajválaszték mellett. A csemeték tisztán homok talajon nevelkedtek s ezért gazdag gyökérzet s biztos fogamzási képességgel bírnak, ezen felül hiteles fajúak, edzett természetűek, egészségesekek hosszú életűek és igen ocsók is. Adatik ki fontieken kívül 1—2—3—4 éves vadonoz is, körtéből almából, doucinból, paradicsom-alma, birs, beszteczai szilva, Juránczai szilva, Prunus Myrobalana, Saint Joulie, kökény, mandula, sárga barack, cseresznye, fekete meggy, sajnegy és eperből, melynek árai erősség (vastagság szerint) 1000 kint 5-84 frtről 19.80 fitra emelkedtek.

Az Ungvári László-féle czeplői

gyümölcsfa-iskola ma már 140 hold területű. Van benne 1,100,000 nemes és 15,000,000 vadonozt csemete s így az ma már, mint tisztán gyümölcsfa-iskola a föld körzetében található ilyenféle telepek közt az első helyen áll. Egyébként is nagyot haladt az Ungvári László-féle cég egy év alatt azért, hogy a telepet (száraz időre való százmítással) ártezi kintal látta el; nemkülönben a sok eső illetve csapadékos időre való százmítással vizlevezető árkokat létesít. [Ezen munkálatok tavaszig mind befejezettek]. Kültet ez év őszi és a következő év tavaszán 4000 drb anyafát. Tényleg megkezdte a díszbokrok és díszfák, valamint a rózsatenyésztést is. Boldogult Berezskei Mátónak egy a mező kovácsházi, valamint kunágotai kisérleti telepe a cég tulajdonába ment át. A cég mint életképes vállalat, Kecskeméten is létesít egy nagyobb szabású, 449 holdas gyümölcsfa-iskolát. Stb., Stb.

!!Tessék árjegyzéket kérni!!

SZIKES ANTAL könyvnyomdája

S Z A R V A S O N

ELVÁLLAL MINDEN A KÖNYVNYOMDASZAT KÖRÉBE VAGÓ MUNKÁKAT, ÚGYMINT

DÍZES SZÁMLÁK, JEGYZÉREK ÉS TUDÓSÍTÓ LEVELEK,

ELJEGYZÉSI ÉS ESKETÉSI KÁRTYÁK, IZLÉSES MEGHÍVÓK ÉS TÁNCZRENDEK SZINES NYOMÁS VAGY ARANYOZÁSSAL

ÉTLAPOK, VÁROSI KÖZSÉGIHIVATA OS NYOMTATVÁNYOK

JEGYZÉREK CZIM- ASZTALI- és NÉVJEGYEK GYÁSZLAPOK KIMUTATÁSOK IDŐSZAKI IRATOK stb

A „Szarvasi Lapok” kiadóhivatala, minden hazai hírlapra és regényre előfizetést elfogad.

